

ROMANIA
 TRIBUNALUL
 SECTIA CONTENCIOS II
 DOSAR NR.

SENTINTA NR. 65
 Sedinta publica din data de 5.02.2008
 PRESEDINTE - STANESCU IONEL
 JUDECATOR - LUCACEL IULIANA
 GREFIER - RADU VIOLETA

Pe rol fiind solutionarea actiunii avand ca obiect anulare act control taxe si impozite formulata de reclamantul [redacted], domiciliat in [redacted], str. [redacted] nr. [redacted] jud. [redacted] impotriva paratei D.G.F.P. [redacted], cu sediul in [redacted] str. [redacted] cu nr. [redacted] jud. [redacted].

Dezbaterile au avut loc in sedinta publica din data de [redacted], fiind consemnate in incheierea de la acea data care face parte integranta din prezenta cand instanta, pentru a da posibilitatea paratei sa depuna la dosar concluzii scrise, a amanat pronuntarea la data de [redacted], dand urmatoarea hotarare:

TRIBUNALUL

Prin cererea inregistrata pe rolul acestei instante sub nr. [redacted], reclamantul [redacted] a contestat decizia nr. [redacted] a DGFP [redacted] prin care s-a admis in parte contestatia formulata impotriva raportului de inspectie fiscala intocmit de AFP [redacted] si deciziei de impunere anuala pe anul [redacted] emisa de AFP [redacted] prin care s-a dispus sa plăteasca diferenta de impozit pe venit pe anul [redacted] in suma de [redacted] RON.

In motivarea cererii, reclamantul a aratat ca s-a inscris in Baroul de Avocati deschizandu-si Cabinet individual de Avocatura in [redacted] str. [redacted] nr. [redacted] sect. [redacted], iar din [redacted] si-a exercitat profesia de avocat la domiciliul din [redacted].

In luna octombrie [redacted], A.F.P. [redacted] a dispus efectuarea unui control fiscal asupra cabinetului reclamantului, retinand ca pentru [redacted] datoreaza diferente de impozit pe venit, astfel ca raportul de inspectie fiscala a fost inaintat AFP [redacted] care in urma verificarilor efectuate, a stabilit ca pentru anii [redacted] reclamantul nu datoreaza vreo suma de bani, insa pentru anul [redacted] datoreaza [redacted] RON, derivand din plata facuta la domiciliul din [redacted] privind o parte din costul energiei electrice, gaze naturale si convorbiri telefonice.

Reclamantul a arătat ca suma de [redacted] RON, redusă de parata la [redacted] RON este nedatorată, întrucât nu există vreun prejudiciu produs ca urmare a plății serviciilor în Orasul [redacted] - în caz contrar reclamantul trebuind să plătească de două ori pentru aceleași servicii, rezultând astfel o îmbogățire a statului fără justă cauză - precum și ca toate cheltuielile invocate de parata sunt efectuate în concordanță totală cu veniturile realizate prin cabinetul de avocatură în jud. [redacted], venituri declarate în termen și impozitul aferent achitat în termen.

S-a mai învederat că domiciliul stabil a fost în [redacted] astfel ca aceste cheltuieli sunt aferente veniturilor realizate și declarate (procesele fiind susținute doar în acest oraș) precum și că suma de [redacted] RON nu are temei legal, disp. art.48 al.5 lit.i din legea 571/2003 invocate de parata nefiind aplicabile în cauză.

Reclamantul a mai precizat că a contestat întreaga sumă de [redacted] RON, iar nu doar pe cea aferentă anului [redacted].

Prin întâmpinare, parata a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, motivat în esență de faptul că diferențele stabilite au vizat neacordarea deductibilității la calculul venitului net a unor cheltuieli efectuate în anii [redacted] pentru care erau incidente disp. art.48 al.5 lit.i din Legea 571/2003, în sensul că pentru cabinetul de avocatură, nu sunt deductibile fiscal cheltuielile efectuate cu serviciile diversilor prestatori la domiciliu.

Reclamantul a solicitat administrarea probei cu înscrisuri și cu un martor, instanța încuviințând proba cu înscrisuri și respingând-o pe cea testimonială, ca nefiind concludentă și utilă cauzei.

Din oficiu, instanța a pus în vedere părților necesitatea efectuării unei expertize contabile pe care ulterior a dispus-o și asupra careia a revenit la termenul din [redacted] față de precizările reclamantului privind necontestarea cuantumului sumelor stabilite în sarcina sa de plată.

În cauza părțile au administrat proba cu înscrisuri, depunând la dosar actele administrative fiscale contestate, adresele AFP nr. [redacted] nr. [redacted] și nr. [redacted], contestația reclamantului nr. [redacted], factura fiscală nr. [redacted] deciziile de impunere anuale pentru anii [redacted] adresa AFP [redacted] transmisă paratei la [redacted] precum și extrase din acte normative.

Examinând materialul probator administrat în cauză, tribunalul reține următoarele:

Reclamantul și-a exercitat activitatea de avocat titular în cadrul Cabinetului Individual de Avocatură „[redacted]” cu sediul în [redacted] str. [redacted]

[redacted] nr. [redacted] sect. I până la sfârșitul anului [redacted], prin decizia Baroului [redacted] nr. [redacted] aprobându-se radierea sa din „tabloul avocaților”.

Prin raportul de inspecție fiscală încheiat la [redacted] de către AFP sect. I [redacted] a fost verificată evidența contabilă a cabinetului de avocatură din perioada [redacted] fiind stabilite diferențe de venit lei (în sumă totală de [redacted] lei) a urmare a neacordării deductibilității la calculul venitului net a unor cheltuieli efectuate de reclamant în perioada menționată, la domiciliul sau din Mun. [redacted]

Astfel, organele fiscale au apreciat ca fiind nedeductibile fiscal cheltuielile in valoare totala de RON efectuate cu convorbiri telefonice, energie electrica si gaze naturale de RON reprezentand cheltuieli neidentificabile si RON cheltuieli de transport.

In baza raportului de inspectie fiscala mentionat, A.F.P. a emis decizia de impunere nr. /2006, acte administrativ fiscale contestate de catre reclamant, prin cererea inregistrata la AFP sub nr.

Prin decizia nr. /2006, parata a admis in parte contestatia pentru suma de lei- apreciind ca suma de RON, reprezentand o cheltuiala pentru utilizarea telefonului mobil, este deductibila fiscal- reprezentand diferenta impozit pe venit anual pentru anul si anulara deciziei de impunere contestata in limita acestei sume si a respins ca neintemeiata contestatia pentru suma de lei, precum si ca fiind fara obiect pentru suma de lei impozit pe venit- intrucat aceasta nu a fost stabilita prin decizia de impunere pe anul

Tribunalul retine ca, desi in contestatia administrativa (inregistrata la AFP sub nr.) reclamantul a aratat ca intelege sa conteste doar decizia de impunere anuală pe anul , totusi fata de imprejurarea ca suma contestata indicata a fost cea de lei) rezulta ca in realitate a inteles sa conteste toate deciziile de impunere prin care s-au stabilit in sarcina sa obligatii fiscale de plata (aferente perioadei contestate).

Tribunalul mai retine ca reclamantul a inteles sa nu conteste cuantumul si modul de calcul al obligatiilor fiscale stabilite in sarcina sa, ci doar temeiul juridic, respectiv legalitatea stabilirii acestora- aspect precizat expres la termenul de judecata din

Referitor la legalitatea stabilirii obligatiilor de plată in sarcina reclamantului, respectiv la temeiul juridic invocat in actele administrativ fiscale contestate (art.48 din Codul fiscal), tribunalul constata ca, intr-adevar pe perioada obtinerii veniturilor de catre reclamant (pana la) disp. art.48 din codul fiscal reglementau „ veniturile Neimpozabile”, necontinand vreo dispozitie referitoare la deductibilitatea cheltuielilor- care insă era reglementata in cuprinsul art.49.

Totodata, la data de a intrat in vigoare OUG 138/2004 care a modificat disp. art.48 din Codul Fiscal, reglementandu-se prin acesta „ Reguli generale de stabilire a venitului net anual din activitati independente...” forma a articolului in vigoare la momentul efectuării controlului si al intocmirii raportului de inspectie fiscală de catre A.F.P.

Tribunalul apreciaza ca, in aceste conditii, imprejurarea invocarii unor dispozitii din cuprinsul art.48 din codul fiscal- in vigoare la data controlului efectuat de organele fiscale- care la momentul realizării veniturilor si efectuării cheltuielilor erau cuprinse in art.49 din codul fiscal nu atrage nelegalitatea actelor administrativ fiscale contestate, nefiind vorba despre o neretroactivitate a legii civile- asa cum reclamantul a invocat. Aceasta, intrucat si anterior datei de erau in vigoare dispozitiile legale invocate de organele fiscale (privind

stabilirea venitului net si deductibilitatea cheltuielilor efectuate pentru activitatea independenta), fiind cuprinse însă in art.49 din codul fiscal.

In ce priveste nedeductibilitatea cheltuielilor efectuate la domiciliul reclamantului din [redacted] cu convorbirile telefonice, energia electrica si gazele naturale ([redacted] lei) precum si cheltuielile de transport CFR [redacted] ([redacted] lei), tribunalul retine ca in mod corect parata a apreciat ca in cauza sunt incidente disp. art.48 al.4 lit.a, art.48 al.5 lit.i si art.48 al.7 lit.a din legea 571/2003 act., in sensul ca acestea nu sunt deductibile fiscal pentru cabinetul de avocatura.

Or, in conditiile in care reclamantul avea cabinetul de avocatura in [redacted], iar cheltuielile au fost efectuate la domiciliul sau din [redacted], in mod corect ele au fost considerate ca nefiind aferente activitatii, la dosar neexistand vreo dovada in acest sens. In mod similar, nu exista la dosar dovezi referitoare la cheltuiala cu transportul CFR, in sensul deductibilitatii mentionate, devenind astfel incidente disp. art.1169 c.civ.

Tribunalul nu poate retine sustinerea reclamantului privind inexistenta vreunui prejudiciu, ca urmare a plății serviciilor la campina si a eventualitatii imbogatirii fara justa cauza a statului.

Aceasta, intrucat domiciliul reclamantului, ca persoana fizica, este diferit de sediul fiscal al cabinetului de avocatura, respectiv sediul activitatii desfasurate de reclamant, fiecare dintre acestea beneficiind de regimuri proprii, stabilite prin norme imperative.

Or, nu se poate pune semnul egalitatii din punct de vedere fiscal intre cheltuielile efectuate la domiciliul reclamantului si cele efectuate la sediul activitatii si in interesul acesteia- care sunt deductibile fiscal. Din acest punct de vedere este lipsit de relevanta faptul că ambele cheltuieli respectiv c.val serviciilor achitate la domiciliul reclamantului si la sediul Cabinetului de avocatura- ajung in final la bugetul de stat, cata vreme fiecare dintre acestea comporta reguli distincte.

Tribunalul mai retine ca, desi parata nu a analizat, practic, contestatia reclamantei pentru suma de [redacted] lei (considerand-o ca nefiind stabilita prin decizia de impunere pe anul [redacted]) totusi solutia nedeductibilitatii cheltuielilor este valabila si pentru perioada anterioara anului [redacted] astfel ca solutia respingerii contestatiei este corecta (însă cu motivarea ca aceasta este neintemeiata) neimpunandu-se astfel modificarea sau anulara in parte a deciziei [redacted] doar sub acest aspect, cata vreme actele administrativ fiscale contestate, precum si obligatiile fiscale stabilite prin acestea in sarcina reclamantului sunt legale si temeinicie.

Pentru aceste considerente, in temeiul dispozitiilor mentionate si ale art.18 din Legea 554/2004, tribunalul urmeaza sa respinga actiunea ca neintemeiată.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII

HOTARASTE

Respinge ca neintemeiată acțiunea formulată de reclamantul [redacted], domiciliat în [redacted], str. [redacted] nr. [redacted] jud. [redacted] împotriva paratei D.G.F.F. [redacted], cu sediul în [redacted], str. [redacted] nr. [redacted] jud. [redacted].
Cu recurs în termen de 15 zile de la comunicare.
Pronunată în ședința publică azi, 5.02.2008.

PRESEDINTE
IONEL STANESCU

JUDECATOR
IULIANA LUCACEL

GREFIER
RADU VIOLETA

Red.S.I.
Dact.C.N.
4 ex/12.02.08.